

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Komisjoni 19. juuli 2013. aasta rakendusotsuse C(2013) 4487 (final), millega lubatakse maksta Leedus 2013. aastal riiklikku üleminekutoetust (edaspidi „vaidlustatud otsus“), artikli 1 lõige 4;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud ETL artiklit 39 koostoimes ETL artikli 40 lõikega 2, ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet.

Kuna komisjon võttis vastu vaidlustatud otsuse artikli 1 lõike 4, siis ta rikkus ETL artiklit 39 koostoimes ETL artikli 40 lõikega 2, kuna ta ei pidanud kinni ühise põllumajanduspoliitika eesmärkidest, mis on välja toodud EL toimimise lepingus (eelkõige ETL artikli 39 lõike 1 punkt b), ega ühise põllumajanduspoliitika kriteeriumidest, ning rikkus samuti diskrimineerimiskeelu põhimõtet.

2. Teine väide, et on rikutud määrust nr 73/2009

Võttes vaidlustatud otsuse artikli 1 lõike 4 vastu õigusliku aluseta, rikkus komisjon määrust nr 73/2009⁽¹⁾, kuna ta kohaldas valesti selle määruse artikli 10a lõiget 4.

3. Kolmas väide, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea

Võttes vastu vaidlustatud otsuse artikli 1 lõike 4, tegi komisjon ilmse hindamisvea, kuna ta hindas vanade ja uute liikmesriikide otsetoetuste taset 2012. aastal valesti ning tugines antud riikliku üleminekutoetuse arvutamisel sellisele valele hinnangule.

4. Neljas väide, et on rikutud hea halduse põhimõtet

Võttes vastu vaidlustatud otsuse artikli 1 lõike 4, rikkus komisjon hea halduse põhimõtet, kuna ta ei täitnud kohustust võtta aluseks Leedu Vabariigi poolt edastatud uus teave otsetoetuste taseme kohta liikmesriikides ega hinnanud otsetoetuste tegelikku tähtsust Leedu põllumajandusettevõtjate jaoks.

⁽¹⁾ Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 30, lk 16).

8. oktoobril 2013 esitatud hagi — Al Matri versus Nõukogu

(Kohtuasi T-545/13)

(2013/C 359/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Fahed Mohamed Sakher Al Matri (Doha, Katar) (esindajad: *barrister* M. Lester ja *solicitor* G. Martin)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu rakendusotsus 2013/409/CFSP⁽¹⁾ ja nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 735/2013⁽²⁾; ja

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et kostja tegi ilmse hindamisvea, leides, et vaidlustatud meetmete nimekirja kandmise kriteeriumid olid hageja puhul täidetud.

2. Teine väide, et rikutud on hageja kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.
3. Kolmas väide, et esitatud ei ole piisavat põhjendust.
4. Neljas väide, et hageja omandiõigust ja ettevõtlusvabadust on põhjendamatuult ja ebaproportsionaalselt piiratud.

-
- (¹) Nõukogu 30. juuli 2013. aasta rakendusotsus 2013/409/ÜVJP, millega rakendatakse otsust 2011/72/ÜVJP teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Tuneesias (ELT L 204, lk 52).
- (²) Nõukogu 30. juuli 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 735/2013, millega rakendatakse määrust (EL) nr 101/2011, mis käsitleb teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravaid meetmeid seoses olukorraga Tuneesias (ELT L 204, lk 15).

15. oktoobril 2013 esitatud hagi — Oil Turbo Compressor versus nõukogu

(Kohtuasi T-552/13)

(2013/C 359/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock) (Teheran, Iraan) (esindaja: advokaat K. Kleinschmidt)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 1. detsembri 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1245/2011, millega rakendatakse määrust (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid, lisa B osa punkt 48 hagejat puudutavas osas;
- tühistada nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määruse (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 961/2010, VIII lisa B osa punkt 103 hagejat puudutavas osas;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja peamiselt järgmised väited.

1. Nõukogu otsuse aluseks võetud asjaolu imselgelt väär hindamine

Selle väite raames väidab hageja muu hulgas, et vaidlustatud õigusaktid võeti vastu ilmselgelt valede oletuste alusel ning need on vastuolus Üldkohtu 26. oktoobri 2012. aasta otsusega kohtuasjas T-63/12: Oil Turbo Compressor vs. nõukogu (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata) ja Üldkohtu 17. aprilli 2013. aasta otsusega kohtuasjas T-404/11: TCMFG vs. nõukogu (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata). Hageja väidab, et puuduvad asjaolud, mis saaksid kostja otsust ja sellega kaasnevat hageja põhiõiguste riivet piisavalt põhjendada ja õigustada.

2. Õigusriigis kehtiva proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine

Hageja arvates on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet, kuna hageja lisamine vaidlustatud õigusakti ei ole loogiliselt seotud selle õigusakti eesmärgiga takistada Iraani Islamivabariigi poolt tuumarelva leviku tõkestamise seisukohast ohtliku tuumaenergiaalase tegevusega tegelemist, tuumarelva või muu relva kandesüsteemidega kauplemist ja/või nende väljatöötamist. Lisaks ei selgita kostja, et hageja eemalejätmine kaubandussuhetest Euroopa Liiduga on sobiv ja eelkõige kõige vähem riivav meede taotletava eesmärgi saavutamiseks. Hageja väidab ka, et ilmselgelt ei kaalutud hageja põhiõiguste märkimisväärsset riivet ja kostja poolt väidetavalt taotletavat eesmärki.

3. Õigusriigi põhimõtete rikkumine

Sellega seoses väidab hageja, et kostja ei esitanud piisavalt põhjusi hageja lisamiseks vaidlustatud õigusakti. Kostja ei nimeta väidetavalt tema käsutuses olevaid asjaolusid ega väidetavalt temal olevaid tõendeid. Lisaks väidab hageja, et kuna talle ei ole teada asjaolusid ja tõendeid, mis vaidlustatud õigusakte põhjendaksid ning kuna kostja võimalikku teavet talle ei esita, ei ole talle tagatud õigusriigi põhimõteteid järgiv õiglane menetlus. Siiani ei ole rahuldatud hageja taotlust tutvuda vaidlusaluse asja dokumentidega. Hageja väidab samuti, et kostja hoiab vaidlustatud õigusakte jõus hoolimata eespool viidatud kohtuotsustest.